

[Justitsministeren.]

enden den ærede Ordfører Hr. Elgaard med nogle Bemærkninger om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, og det ærede Medlem spurgte mig med Hensyn til dette Forslag — som han i øvrigt gav Tilslutning —, hvad § 6 angaar, om ikke man kunde erstatte Politimesteren med det sociale Udvalg. Der staar i § 6, at hvis der skyldes forfaldet Bidrag, kan Bidraget kræves tilbageholdt af den bidragspligtiges Arbejds- eller Tjenesteløn, uanset om Lønnen endnu ikke er forfaldet. Og saa staar der, at Politimesteren i vedkommende Politikreds giver skriftligt Arbejdsgiveren Paalæg o. s. v. Det var her, at Politimesteren skulde erstattes med eller i hvert Fald ligestilles med det sociale Udvalg.

Jeg haaber, den ærede Ordfører vil tro mig, naar jeg siger, at jeg har selv tænkt paa det; men naar den ærede Ordfører ved, hvilken Uvilje, jeg kan næsten sige Modstand, det har vakt særlig i Venstres Kredse, at jeg ved Socialreformens Regler om Bidrag til Børn uden for Ægteskab har søgt at fjærne Politimesteren og at sætte det sociale Udvalg ind, saa vil han ogsaa forstaa, at jeg paa et Omraade som dette, der fra gammel Tid har været rent juridisk dirigeret, har været meget betænkelig ved at gaa bort fra Politimesteren, hvilket ikke skal betyde, at jeg ikke gerne vil drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget. Men jeg er bange for, at Sogneraadene vil sige: Vi er i Forvejen ved at drukne i Administration, lad os dog blive fri for flere Op-gaver! Hvis jeg ikke har Ret heri, saa kan vi tage Spørgsmaalet op.

Hermed tror jeg at have gennemgaaet, og endda forholdsvis grundigt, de mange Indvendinger, der har været fremsat, men som dog alligevel ikke har været af den Karakter, at jeg ikke har Grund til med den bedste Fortrøstning at se den nærmeste Fremtid i Møde.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan være enig i den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Samkvemsret. Det er maaske rigtigt rent teoretisk, at Faderen, naar han bidrager saa meget til et Barn, har en vis Ret til at besøge det i Hjemmet og at staa i et vist faderligt, personligt Forhold til Barnet. Men man har, ikke mindst

fra Skilsmissebørn, ganske overordentlig sørgelige Erfaringer i Retning af dette, at et Barn saa aldrig kommer til Ro med, hvor det hører hen; dette, at Barnet to Gange om Maanedene er hos sin Fader og den øvrige Tid hos sin Moder, giver en Uro og en Forstyrrelse i Barnets Liv, som; hvor beklageligt det end kan være for Faderen, dog alligevel maa vise derhen, at Barnet i videst mulig Grad maa høre til eet Sted og ikke flere Steder. Og navnlig, naar Faderen er gift og har et Hjem og andre Børn, vil Forholdet ofte blive meget kompliceret og vanskeligt og absolut ikke til Gavn for Barnet, hvad jo dog er det, man i første Linie tilsigter.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) talte om, at Barnet skulde have samme Opdragelse som Moderens øvrige Børn i et senere Ægteskab. Dette er et Spørgsmaal, som har stor Betydning, og som vi maa tillægge megen Vægt ved Ud-arbejdelsen af Forslaget. I al Almindelighed er man tilbøjelig til at tro, at jo flere Penge-midler, der stilles til Raadighed for dette Barn, des lykkeligere vil det være; men man kan anføre mangfoldige Eksempler paa Opdragelse af en velhavende Fader, der gør Barnet ganske fremmed for dets Moder, fordi det kommer til at udvikle sig rent kulturelt under helt andre Forhold og i Modsætningsforhold til Moderens Kultur- og Dannelsesstandpunkt, saaledes at Resultatet bliver, at Barnet bliver fremmed baade for sin Moder og sin Fader. Og at det skulde have en særlig god Uddannelse, som hævede det langt over dets Stiftsøskende, vil ogsaa mangfoldige Gange vise sig at være uheldigt.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Peder-sen glædede mig meget ved sin fuldkommen, jeg kan næsten sige konservative Opfattelse af det Forhold, at Moderen i visse Situationer kunde unnlade at opgive Barne-faderens Navn; ja, han drev det endogsaa saa vidt, at han mente, det for Faderens Vedkommende kunde være af en vis Behage-lighed, at hans Navn ikke blev impliceret i en Børnesagsaffære. Det forbavser mig at høre en saadan Udtalelse fra et kommuni-stisk Medlem; men det viser, at man ogsaa her har ganske almene, ja næsten gammel-dags Opfattelser paa dette Omraade. Jeg kan selvfølgelig ikke være enig med den